

НИЙЛ ГЕЙМЪН МОЯТ ЖИВОТ

Превод от английски: Росица Панайотова, 2007

chitanka.info

— Моят живот ли? По дяволите, едва ли ти се слуша за

моя живот. Боже, как ми е пресъхнало гърлото...

Питие ли? Ами щом ти плащаш, може, а пък и виж каква жега е. Защо не. Едно малко. Или бира. И уиски „Чейзър“. Приятно е да му дръпнеш едно в такава жега.

Единственият

проблем с пиенето е, че ме кара да си спомням. А аз понякога не искам да си спомням. Например майка ми: била някога жена. Никога не съм я познавал като жена.

Но съм виждал нейни снимки преди операцията. Каза, че съм имал нужда от баща. А собственият ми баща я бил зарязал, след като си възвърнал зрението (ударила го по главата бирманска котка, която скочила от някакъв тавански апартамент и паднала от трийсет етажа, като по чудо халосвайки баща ми точно на такова място, че да му върне зрението,

след което скочила невредима на тротоара, доказвайки, че е вярно онова, дето го казват за котките — че винаги се приземявали на краката си) и заявил как си е мислел, че се е оженил за нейната близначка, която изглеждала съвсем различно, но по някакво чудо на биологията имала съвършено същия глас, поради което съдията затворил очи и след като и той не могъл да ги различи, му дал развод.

И така баща ми излязъл от съда

като свободен човек,
а по пътя го ударил по главата някакъв
паднал от небето боклук; някои казали, че било
съдържанието на тоалетната на някой самолет,
въпреки че химическият анализ открил следи
от непознати на науката елементи и
в документите се споменавало, че фекалната
материя
съдържала извънземни белтъчини,
но след това всичко било потулено.
Отнесли тялото на баща ми на сигурно място.
Правителството ни даде разписка,
ама след една седмица тя избледня и аз си
мисля,
че масилото беше такова, но това е друга
история.

И тогава мама заяви, че съм имал нужда от
мъж

в къщата и че това щяла да бъде тя.

И работи много с онзи доктор и затова когато
двамата спечелиха конкурса за подводно танго
той се съгласи да ѝ промени пола безплатно.

Докато растях, ѝ виках „татко“
и хич не ме беше грижа.

Това е единственото интересно, което
ми се е случвало. Още едно ли?

Може, ще ти правя компания,
една бира и не забравяй уискито,

Ей, я да е голямо. Не съм пияница, ама
днес е толкова горещо, че даже да
не си пияница... Да ти кажа,

точно в един такъв ден жена ми се разтвори.

Чувал съм за хора, дето са се взривявали,
спонтанно запалване, така му викат. Но

Мери-Лу — така се казваше жена ми,
запознахме се в деня, когато тя излезе от кома,

седемдесет години беше спала и не беше
остаряла

и ден.

Страшничко си е да помислиш какво може
да направи една
кълбовидна мълния. И всичките хора
на онази подводница,
също като Мери-Лу, всички застинаха във
времето,

и след като се оженихме, тя се канеше да ги посети,
да поседи до леглата им и да ги погледа
как спят. Аз тогава карах камион.

И животът беше хубав. Тя се пребори успешно
с липсващите

седем десетилетия, а пък аз си мисля, че ако
миялната машина не беше обладана
от полтъргайт — абе

зъл дух е по-точната дума —

тя още щеше да е жива. Онова се засели
в съзнанието ѝ

и единственият екзорсисст, когото намерихме,
се оказа някакво джудже от Утрехт
и съвсем не беше свещеник,

защото имаше само една свещ, звънче и книга.

И

по някаква случайност същия ден жена ми,
напълно обладана от миялната машина,
се втечни — стана

на вода в леглото ни — и ми откраднаха камиона.

Е, тогава напуснах Щатите и тръгнах по
света.

И оттогава животът е тъп като миялна машина.

Освен... ама не, нещо ми се мотае главата.

Спомените ми се разтопиха от жегата.

Още едно ли? Ама, разбира се.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.